

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

12. An sit Symonia permutare res spirituales, dummodo non sint beneficia, ut v. g. si Monachus dicat alteri. Elige me in Povicialem, & ego eligam te in Priorem; vel fac pro me Sacrum, & ego faciam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

niacæ electionis ad Prælatum aliquam Religionis, incurritur excommunicationem. Doctores qui asserunt has Prælatas non includi sub nomine beneficii negativè respondebunt, & ita Peyrinus ubi supra d. 24. sic ait: Qui fuit mediator ad consequendam aliquam dignitatem in Religionibus mendicantibus, non incurrit excommunicationem *Extravag. 2. de simonia* Ita ille. Sed Doctores sentientes has Prælatas esse beneficia ad casum propositum, affirmativè sententiæ adhererunt.

RESOL. XI.

An Regulares convenientes inter se, ut alter in una electione suffragetur uni, & alter alteri in alia, committant simoniam?

Et quid si pactum non intervenit, sed tantum futura oblatio spectetur, si dicatur, da hoc suffragium, & providebitur tibi de aliare, vel quid simile? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 125.

Sup. hoc lege §. 1. **R**espondeo affirmativè, ut innuit e. cum pridem, *ref. de pactis*. Secus asserunt aliqui, si pactum non intervenit, sed tantum futura oblatio spectetur, si dicatur, Da hoc suffragium, & providebitur tibi de alia. Nota etiam, re, vel quid simile; & ideo Villalobos in *summa*, tom. 1. tractat. 27. d. 24. n. 1. sic ait. [Advierit Emanuel Rodriguez con Navaro, que una cosa es, ofrecer esperanza, y otra cosa, el hazer pacto y concierto, porque si el Superior dixesse al subdito, por amor de mi que dexes este oficio, que yo procurare dar os otra cosa, como se suele hazer muchas vezes, sin animo de obligarse, no sera simonia, aunque parece cierta manera de soborno, y por este camino se esculan muchos que dizen a sus amigos, ayudadme en esta ocasion con vuestro voto, que yo os ayudare en otra, que esto no es hazer pacto, si no ofrecer esperanza; mas lo cierto es que esto se llega mucho a simonia.] Ita ille, & post illum Hieronymus Rodriguez in *compen. 99. Regul. refel.* 129. num. 3. Sed cum hæ oblationes sobornationis speciem præferant, ideo debent à Religiosis esse maximè alienæ, vide etiam Suarez de *relig.* tom. 1. lib. 4. c. 44. num. 3. & seq.

RESOL. XII.

An si simonia permutare res spirituales, dummodo non sint beneficia, ut v. g. si Monachus dicat alteri: Elige me in Provinciale, & ego eligam te in Priorem; vel fac pro me Sacrum, & ego faciam pro te; audiam tuam confessionem, si tu audias meam, &c? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 150.

Sup. hoc inf. §. 1. **V**T, v. g. si Monachus dicat alteri, Elige me in Provinciale, & ego eligam te in Priorem: vel si aliquis dicat, Faciam, pro te Sacrum, & tu fac pro me; audiam tuam confessionem, si tu audias meam, &c. & affirmativè respondet Richardus in 4. dist. 25. art. 3. quasi 2. ad. 1. Sylvester ver. *simonia*, quasi. 16. in fine. Tabiena eodem ver. quasi. 45. num. 46. Armilla num. 41. & Petrus Navarra de *restitut.* lib. 2. cap. 2. num. 386. nisi prædicta commutatio, ait Lopez in *instru. par. 1. cap. 299.* fieret ex benevolentia & gratitudine absque aliqua obligatione.

2. Verùm contraria sententia docet in his casibus nullam adesse simoniam, quia jura prohibent commutationem beneficiorum; ergo cum sint pœnalia, non debent extendi, & sic intelligendus est textus in *cap. questum*, de *verum permut.* Confirmatur, quia simonia est commutatio rei spiritualis pro temporalis; sed in dictis casibus, vel similibus, nil est temporale.

ergo non potest esse simonia. Ita Aragon in 2.2. quasi. 100. art. 1. Sotus lib. 9. de *just. quasi.* 5. art. 2. ad 3. Victoria in *relect. de simonia* num. 17. & hæc omnia docet novissimè Sanchez in *opuscul.* tom. 2. lib. 2. cap. 3. dub. 44. num. 3. ubi asserit ita sentire doctos recentiores.

3. Vnde ex mente supradictorum Doctorum inferretur corrumpere ea, quæ tanquam certa asserit Peregrinus ad *nostras constit.* par. 3. cap. 1. lit. I. §. 2. ver. *sexto & septimo*, quia in casibus quos ipse ibi ponit, non commutatur spirituale pro temporalis, sed spirituale pro spirituali, & illa officia licet sint spiritualia, non sunt tamen beneficia, ut supponit Peregrinus, nam multi ut *infra* videbimus, contrarium docent; & ita contra Lopez docet Sanchez loco cit. num. 4. ubi sic ait. Hinc exculantur à simonia Monachi convenientes inter se, Elige me in Provinciale, & ego te eligam in Priorem; quia licet hæc officia sint spiritualia, at non sunt beneficia; sic docti juniores. Hæc Sanchez.

4. Sed licet hæc opinio sit probabilis, ego tamen contrariam teneo, per ea quæ dixi in 3. p. tract. 2. ref. 125. & licet hoc efficere non esset simoniacum, esset tamen damnabile, ex aliis rationibus.

RESOL. XIII.

An incurrat labes simoniaca, si petatur à Monachis dos, quando Monasterium est dives? Ex p. 3. tr. 7. & Misc. Ref. 19.

§. 1. **N**ovissimè Renatus à Valle editit eruditissimam disceptationem de Religio negotiatore, & in §. 9. num. 140. agens de proposita questione, ad illam affirmativè respondet, sic enim ait. Attendendæ tamen, & exactè servandæ sunt conditiones quas proponbam. Nempe ut Monasterium sit egenum, nec plus accipiat, quàm præcisè ferat sustentatio unius pullæ, alioqui acceptio erit simoniaca, si minus nudo jure divino, & naturali, at saltem supposito jure Ecclesiastico, ex *cap. quoniam*, de *simonia*. Scio Sotum l. 9. de *justit. quasi.* 6. art. 2. & Philareum 2. p. lib. 6. c. 7. sub *finem*, contrarium sentire, existimantes Monasterium locuples posse accipere quod necessarium est ad puellæ sustentationem. Sicut Sacerdos alimendū copiosius, potest ex Altaris ministerio accipere sustentationem suam, absque simonia. Sed quod dixi multis confirmatur à Suar. tit. 5. 3. par. diffin. 22. scilicet à num. 10. & lib. de *simon.* cap. 17. num. 9. Et ratio est, quia Ecclesia intuitu Religionis, & ne consortium spirituale, ac status perfectionis acquirere videretur subijci pretio, edixit, ut bona Monasterij gratis conferretur in sustentationem personarum, quæ in illud cooperatur. Si igitur collatio talium bonorum vendatur, ut sunt sic, si persona non admittatur ad fruendum bonis illis absque pecunia, non modò admittetur injustitia, (quod unum concedit Reginald l. 13. num. 193. estque ex natura rei perspicuum;) sed etiam admittetur simonia, saltem supposita Ecclesiæ prohibitione, quæ jura admittit Monasterio percipiendi quicquam ob admisionem ad participationem bonorum communium, sive ad sustentationem ex eis habendam. Igitur si Monasterium locuples, dicatur pro admisione aliquid accipere titulo sustentationis, titulus est vanus arque confictus, revera autem titulus accipiendi non potest esse, nisi admisso ad sustentationem ex bonis Monasterij accipiendam, quæ est aperta simonia, qualis esset ejus qui diceret se gratis conferre beneficium, sed accipere pretium pro fructibus. Affine exemplum est ejus, qui diceret se à mutuario accipere ultra sortem titulo sustentationis, non titulo mutui, quod nemo negaverit continere verum